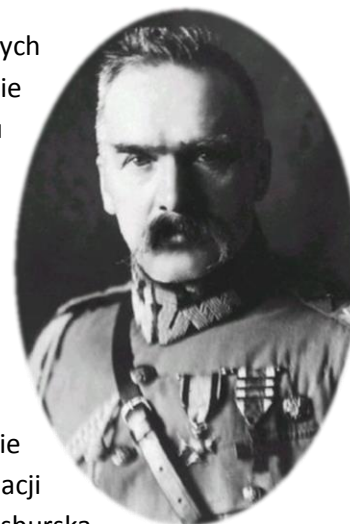

Ambasada
Rzeczypospolitej Polskiej
w Wiedniu

Józef Piłsudski (1867-1935) jest jedną z najbardziej rozpoznawalnych postaci w historii Polski, zwłaszcza w XX wieku. W narodowej legendzie uchodzi za tego, dzięki któremu Polska odzyskała w 1918 roku niepodległość, następnie – w 1920 roku w wojnie z bolszewikami – skutecznie ją obroniła. Do takiego postrzegania Piłsudskiego wyraźnie nawiązuje tablica odsłonięta na Kahlenbergu w czwartą rocznicę śmierci Józefa Piłsudskiego, w maju 1939 roku.

Józef Piłsudski politycznie związany był z ruchem socjalistycznym, z tą jednak jego częścią, która w pierwszej dekadzie XX wieku, w obliczu zbliżającego się konfliktu wielkich mocarstw, stawiała na powstanie narodowe i odrodzenie niepodległej Polski. W ówczesnej sytuacji politycznej spośród mocarstw zaborczych jedynie monarchia habsburska (Austro-Węgry) wydawała się odpowiednim partnerem dla realizacji takich celów. Stanowiąca część państwa cesarza Franciszka Józefa Galicja cieszyła się dużą autonomią i była centrum rozwoju polskiego życia narodowego. Stwarzała też dobre możliwości dla realizacji powstańczych koncepcji Piłsudskiego. Zakładały one po wybuchu wojny wkroczenie polskich oddziałów zbrojnych z Galicji do Królestwa Kongresowego, wywołanie tam powstania i powołanie polskiego rządu narodowego. Planów tych nie udało się zrealizować, ale po stronie Austro-Węgier powstały polskie oddziały wojskowe, Legiony Polskie, walczące w wojnie z Rosją. Jednym z ich dowódców był Józef Piłsudski.

Kłęska i upadek mocarstw rozbiornych w 1918 stworzyły odpowiednie warunki do stworzenia niepodległego państwa polskiego, a powierzenie Piłsudskiemu w dniu 11 listopada 1918 dowództwa nad polskimi siłami zbrojnymi zostało uznane za symboliczny początek niepodległości. Zwycięstwo wojsk polskich pod dowództwem Piłsudskiego nad bolszewikami w bitwie warszawskiej w sierpniu 1920 roku ugruntowało jego legendę jako tego, który odzyskał i obronił odzyskaną niepodległość.

Ze względu na miejsce, ufundowana w 1939 roku i obecnie ponownie odstaniana tablica na Kahlenbergu łączy legendę Józefa Piłsudskiego z legendą króla Jana III Sobieskiego. Bitwa pod Wiedniem w 1683 roku jest widziana jako powód do chwały polskiego oręża, a zwycięstwo Piłsudskiego stanowi po ponad 200 latach kontynuację tego wątku historii Polski. Ten nurt, wiążący osobę Piłsudskiego z tradycją króla Jana Sobieskiego, odgrywał ogromną rolę w tworzeniu kultu i legendy Piłsudskiego w Polsce międzywojennej. Najlepszym tego potwierdzeniem były zorganizowane w Krakowie w 1933 roku obchody 250-lecia bitwy pod Wiedniem.

Cieszymy się na Państwa udział w uroczystości!